

NEKSELØ – en herlig tur med NATUR FOTOGRAFERNE I DANMARK.

I høj sol mødtes 9 stk. af foreningens medlemmer på Havnen i Havnsø for at sejle til den lille fredede ø i Sejerøbugten.

Nekselø er kendt for sine fredede klokkefrøer, og da de er blandt de mest truede dyrearter i Nordlige del af Europa, var de målet for mit besøg på øen. Frøen er en sydlig art, og har Danmark som den nordligste udbredelsesgrænse.

Den er ret så seværdig, med sine orange pletter på sin oppustede strubepose og sine sorte og orange mønstre på undersiden. Men man skal være varsom med at røre ved den, for den udskiller et giftigt slim gennem huden, som man får på fingrene hvis man rører ved den. Hvis man så ikke får skyllet sine hænder omhyggeligt, og kommer til at røre ved øjen-omgivelserne, vil det svie - meget. Hvilket én af tur-deltagerne erfarede, efter han havde rørt ved en lille og ganske unge ☺

Når hannen puster sin kvækkepude op og udtrykker sin ganske specielle dybe og klangfyldte lyd, kan den høres flere hundrede meter væk – og hans svar bliver hurtigt besvaret af de omkringværende hanner. Derpå går en ganske behagelig, underholdende og klangfuld symfoni i gang, mellem vandhullets hanlige beboere.

Øen har kun 17 beboere (af dem menneskelige race), og på øen findes Sjællands højeste punkt. Jeg tog på egen hånd en tur rundt

om hele øen, for at få set den karakteristiske høje skrænt-side mod havet, og efterfølgende den flade strand-side mod Sjælland. En betagende tur i det bugtede, snoede og solbeskinnede landskab. Men en tur som godt kunne trække lidt kraft ud af et par gamle skæve ben ☺ Øen er trods alt 11 km. lang – så på trods af, at stien ikke gik helt fra spids til spids, så var det da en pæn tur rundt.

Men når skrænterne var høje, kunne jeg se ud over stranden, hvor de flotte og karakteristiske Edderfugle holdt til, og i buskene sang den lille Tornsanger og Tornirirken med sine korte og vellydende kvidrende og trillende sang. Også den Toppede Skallesluger viste sig i sin flotte yngledragt.

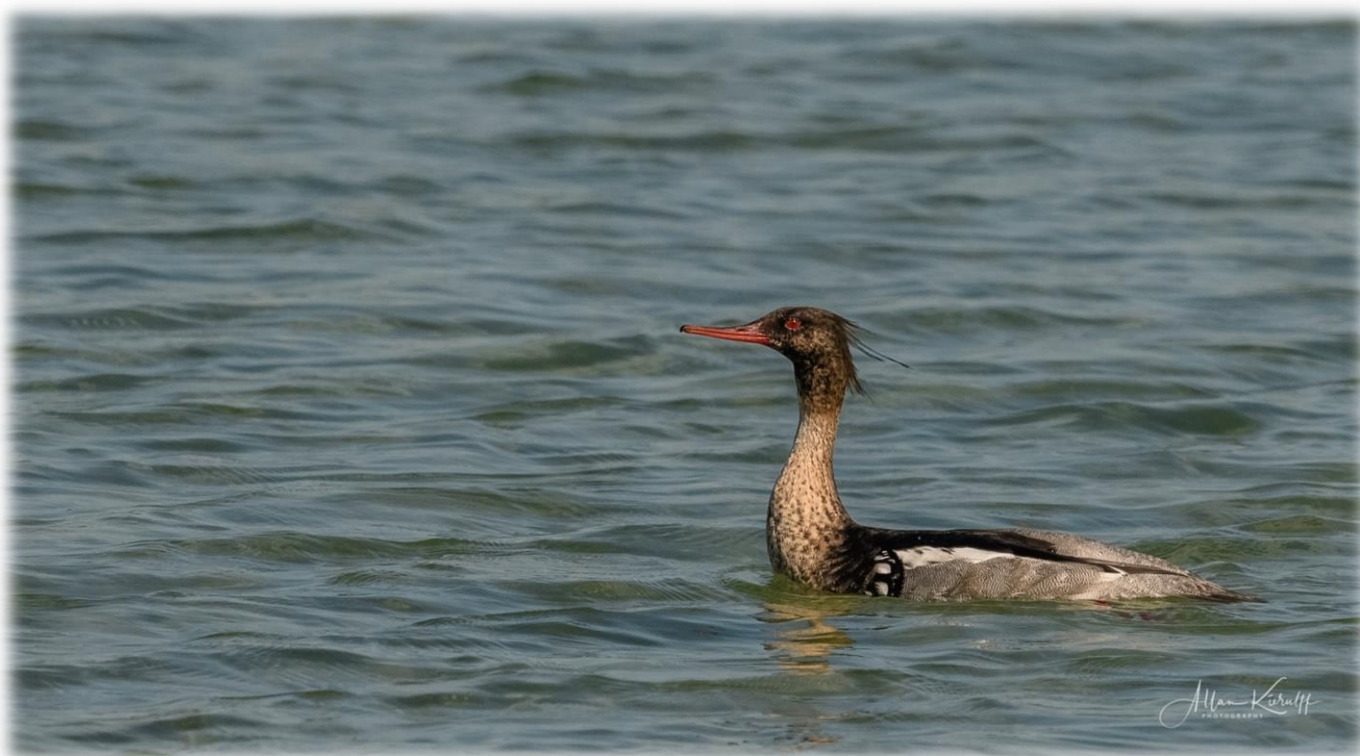
Tornsanger

Tornirisk

Edderfugle.

Toppet Skallesluger.

Undervejs holdt jeg kaffepause, ved øens sydlige ende, hvor en lille "landtange" posede ud i en lille sø/mose. Her sad jeg og lyttede til et par enkelte klokkefrøers "klokkende" toner, og betragtede digesvalernes fantastiske luftakrobatik, når de i mindre grupper og i høj fart kom susende ned over søens vand, for i et lavtflyvende dyk at snuppe en af søens mange haletudser og andre små væsener. Det gik hurtigt, og kun mine billeder afslørede, at de faktisk kom under vandet, for at tage deres bytte. Men også en mindre gruppe landsvaler hentede deres ration fra søen, og de var lige så vævre at se samle fødeemnerne op fra vandoverfladen.

Digesvalerne boede i øens høje skrænt, som jeg tidligere var kommet forbi, hvor jeg også havde gjort ophold, for at betragte den stærke trafik der var omkring de mange huller der var deres hjem i skrænten.

Aldrig har jeg set så mange Digesvaler på én gang, de susede vildt om ørene på mig.

Landsvale kommer op efter en dukkert.

Jeg kunne ikke se nogen frøer, men til gengæld var der mange hundreder af haletudser, i det klare vand, hvor solens stråler ramte, varmede og belyste søbreddens lave vandflade.

Jeg satte nu farten op, for at finde (indhente) resten af gruppen (med en omgang). De opholdt sig på øens anden spids, for her var øens to søer, hvor jeg så måtte satse på at finde den klokkefrø jeg havde kørt fra Albertslund for at se og fotografere.

Jeg fandt dem (altså fotograferne), og erfarede, at de havde været nede ved de to søer, hvilket jeg ikke gjorde på min første tur omkring øen – fordi jeg mente, at det hørte med til det lukkede område, for ynglende fugle. Men et par af dem, som havde været på øen flere gange forsikrede mig, at man godt måtte gå ned til søerne. Det havde de gjort, men kun fundet en ganske ung og lille frø – altså ingen af de interessante hanner.

Gruppen gik videre og jeg rettede min opmærksomhed mod den ene af søerne. Straks da jeg kom frem til den, kom en gammel firhjulstrækker uden nummerplader (det bruger man ikke på Nekselø) tøffende ret imod mig. En ældre gråhåret (tydelig Nekselø-boer) og hans kone tog mig "strengt" i øjesyn, og der lød et roligt (men bestemt) "er du ikke kommet lidt ud fra ruten!" Mit svar faldt lige så roligt (men mindre bestemt) "jo det er jeg vist" – "men de andre sagde" og "jeg gik heller ikke her ned på min første tur rundt om øen" 😊 😊 😊 Men jeg leder efter den sjældne klokkefrø, og søen er jo en oplagt mulighed, frem for at lede efter den på "tur-stien" 😊 Og jeg havde jo ikke fundet den i mosen i øens anden ende – bla bla bla – sangen fra de varme lande blev lirket af med et skævt smil 😊

Efter lidt snak, blev jeg tilbudt, at få vist, hvorfor det var helt nødvendigt, at holde "turister" væk fra området, hvilket jeg hurtigt svarede et "ja tak" til. Jeg hoppede ind i vognen, og vi kørte nu ud i det fredede og ganske forbudte område. Hvilket kunne lade sig gøre fordi han og konen havde dyr på området, der skulle passes, og derfor havde de lov til at færdes på "det forbudte" stykke.

Vi kom nu frem til et strand-område med mange sten samt mange terner og stormmåger, og jeg blev opfordret til at komme med ud af vognen. Vel ude (uden nogen knasen under mine såler), fik jeg spørgsmålet "der er fire reder lige omkring dig – kan du se dem!" Det kunne jeg ikke. De er tre meter fra dig – kan du ikke se dem! Det kunne jeg ikke (øv – for en fuglefotograf 😊). De måtte peges ud for mig, den tætteste var næsten lige for mine fødder – men jeg kunne ikke se den og de tre æg den indeholdt, blandt stenene. Halløj – dem havde jeg nemt trådt på.

Nu kan du se, hvorfor der ikke kan trampe turister rundt her – ikk. Lød det. Og det kunne jeg jo kun svare ja til – men som fugle interesseret, går jeg heller aldrig sådanne steder, lød it ydmyge svar.

Vi var nu kommet i god snak, og jeg fik tilbudt, at se et sted hvor en stormmåge havde bygget en rede på en måde Kåre Jensen (som han hed) aldrig havde set før. På en høj sten der skrånede stærkt. Den så vi – og vi var efterhånden kommet godt i snak. Jeg fik spurgt til hvor mange der boede på øen, om der var nogle børn og des lige. Faktisk var der kun én dreng tilbage, og på mit uddybende spørgsmål ”om der var unge, der kunne forventes, at få børn i den kommende tid”, var svaret et ”nej”. Vi blev derfor hurtigt enige om, at Nekselø nærmede sig en tid hvor der ikke ville være fastboende tilbage.

Vi fortsatte til området, hvor Edderfuglene yngede, og jeg blev opfordret til at sige til, når jeg så en Edderfugl på rede. Vi gik – og jeg så ingen fugl på rede. Så kom spørgsmålet, ”kan du se den rede derovre og mit svar ”nej det kan jeg ikke” (var snart lidt ”træls” som de siger – - i Jylland).

Derovre ved brændenælderne – og en finger pegede i den retning mit øje skulle følge, for at se ”vidunderet”. Og ja der lå en Edderfugl på rede. Så du så heller ikke den, der lå på rede, som vi lige er gået forbi? Øv igen et(spagfærdigt) ”nej – det så jeg ikke”. Og da jeg vendte mig om, lå den lige bag mig, lige hvor jeg var gået !!!!!

Efter et ”du har vist forstået hvorfor man ikke færdes ved og i yngleområder”, var spørgsmålet nu ”var det klokkefrøer du ville se?”. Hvilket jeg måtte erkende, at det var, jo derfor jeg var kommet til øen. Vil du se dem – jeg har dem i min dam hjemme ved gården! Og da jeg efterhånden havde sagt ja til alt, kunne jeg jo lige så godt også sige JA JA JA denne gang.

Bilen susede (måske nærmere rumlede afsted) mod målet for min ”rejse” ☺ – den sjældne og ud-rydnings truede klokkefrø.

Efter at havde stillet bilen i laden/garagen/værkstedet, gik vi ud til Kåres private dam. Der var ingen frø at se eller høre – lige med det samme, og Kåre konstaterede, at de stadig sov til middag her hen på eftermiddagen. Kåre begyndte nu at sige som en – klokkefrø. Og kort efter kom der det første svar, og lidt efter endnu et, og så endnu et. Resultatet blev, at jeg fik de billeder af ”den sjældne klokkefrø” som jeg godt ville have ☺ Min entusiasme kendte ”næsten” ingen grænser – og jeg brød ud i et ”nu har du reddet min dag” ”det er lige disse billeder jeg er kørt fra Albertslund til Nekselø for at få – tak for det” ☺. Tusinde tak –

hvorefter det tørt lød - "årrr 999 kan gøre det ☺

Klokkefrø med sin flot udspilede kvækkepose.

Kåre sagde så, nu kan vi jo gå ud til øens skrænt mod vandet (som lå lige ved gården), for nu er din gruppe nok nået her til. Og sørme om det ikke passede, de var i gang med en kaffepause, og stor var deres overraskelse over, at jeg nu pludselig dukkede op nærmest foran dem. De havde jo efterladt mig for længst langt der fra - ved søerne.

Jeg kunne nu nyde selskabet af mine hyggelige venner fra NDF, på min anden runde på øen – som dog vist sig til kun at blive en halv runde – for mig var en lille ekstra 1/2 tur også rigeligt – jeg var klar til båden tilbage.

Her syv deltagere ventende på båden hjem, den ottende er fotografen, den niende forsvandt på turen. Vi håber alle inderligt, at han er nået hjem i god behold. Billedet er venligst udlånt af Carsten Siems.

Men nu glemmer jeg næsten helt, at på vores vej mod havnen, stødte vi på et rådyr, som dog straks tog flugten, da den så de NFD-fotografer jeg fulgtes med ☺ Men yndig og graciøs var den – og jeg nåede da at få et par ”skud” ind, inden den var helt ude af syne.

Et ungt rådyr på vej væk fra en gruppe fotografer.

Summa summarum:

- Ulovlig indtrængning på fugleområdet gav mig nogle gode oplevelser – vil jeg derfor gøre det igen !!!
– Nej man holder sig fra disse områder – det har jeg altid gjort – det var de andre der sagde ☺.
- jeg var den eneste, der den dag fik billeder af en voksen han Klokkefrø fordi jeg blev ”lokket” ☺ til ”ulovligheder”☺ og derved kom i kontakt med en af øens gårdejere – har jeg nævnt, at det var billeder af ”den sjældne og meget truede klokkefrø” ☺.

En dejlig dag, en dejlig tur sluttede af med en STOR dejlig softice på havnen i Havnsø.

Tak til Allan Høxbroe fra NFD som arrangerede turen.

Sejerø færgeren set fra Nekselø

En klokkefrø set fra oven – her ser den ikke så spændende ud.

Kirkebygningen (opført i 1931 er smukt beliggende

Stormmågerne

Digesvaler henter føde til ungerne.

Klinterne er pænt høje på Nekselø.

